

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.4.2010
COM(2010) 193 final

2010/0115 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre

Partea a II-a a Orientărilor integrate Europa 2020

{SEC(2010) 488 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

La 26 martie 2010, Consiliul European și-a dat acordul pentru propunerea Comisiei Europene de a lansa o nouă strategie pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică, Europa 2020¹, bazată pe o coordonare consolidată a politicilor economice, care se va concentra asupra domeniilor-cheie în care este necesar să se ia măsuri pentru stimularea competitivității și a creșterii economice în Europa. În acest scop, Consiliul European a convenit asupra unui set de obiective principale ale UE, care reprezintă obiective comune care dirijează acțiunile statelor membre și ale Uniunii. În perspectiva acestor obiective, statele membre [și-au stabilit] propriile obiective naționale. În ceea ce o privește, la nivelul UE, Comisia va lua măsuri pentru punerea în aplicare a strategiei, în special prin intermediul celor șapte „inițiative emblematică” ale sale, care au fost anunțate în comunicarea privind Europa 2020.

Tratatul privind funcționarea UE prevede că statele membre trebuie să considere propriile politici economice, precum și promovarea ocupării forței de muncă drept chestiuni de interes comun și să le coordoneze în cadrul Consiliului. În două articole distincte, tratatul prevede responsabilitatea Consiliului de a adopta orientări generale privind politica economică (articolul 121) și orientări generale privind ocuparea forței de muncă (articolul 148), specificând că acestea din urmă trebuie să fie coerente cu cele dintâi. Având în vedere acest temei juridic, orientările pentru politica privind ocuparea forței de muncă și politica economică sunt prezentate ca două instrumente juridice distincte, dar interconectate în mod intrinsec:

- O recomandare a Consiliului privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii – Partea I a Orientărilor integrate Europa 2020;
- O decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre - Partea a II-a a Orientărilor integrate Europa 2020.

Aceste orientări puse în aplicare prin instrumentele juridice sus-menționate formează împreună orientările integrate pentru punerea în aplicare a strategiei Europa 2020.

„Orientările integrate privind Europa 2020” constituie cadrul pentru strategia Europa 2020 și reformele la nivelul statelor membre. Pentru a asigura coerența și claritatea, orientările sunt limitate la număr și reflectă concluziile Consiliului European. Orientările sunt integrate pentru a asigura că politicile naționale și ale UE contribuie pe deplin la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Urmarea acestor orientări într-un mod sincronizat va ajuta statele membre să valorifice efectele pozitive de contagiune ale reformelor structurale coordonate, în special în zona euro.

În baza acestora, statele membre vor elabora programe naționale de reformă care vor prevedea în detaliu acțiunile pe care le vor întreprinde în cadrul noii strategii, cu un accent special pe eforturile în vederea atingerii obiectivelor naționale. Pornind de la monitorizarea efectuată de către Comisie și de la activitatea desfășurată în cadrul Consiliului, Consiliul European va evalua anual progresele globale realizate în aplicarea strategiei atât la nivelul UE, cât și la cel național. Vor fi examinate simultan evoluțiile macroeconomice, structurale și în materie de competitivitate, precum și stabilitatea financiară globală.

¹ COM(2010) 2020, 3.3.2010

„Orientările integrate Europa 2020” sunt următoarele:

Orientarea 1: Asigurarea calității și durabilității finanțelor publice

Orientarea 2: Abordarea dezechilibrelor macroeconomice

Orientarea 3: Reducerea dezechilibrelor în zona euro

Orientarea 4: Optimizarea sprijinului pentru cercetare-dezvoltare și inovare, consolidarea triunghiului cunoașterii și eliberarea potențialului economiei digitale

Orientarea 5: Utilizarea mai eficientă a resurselor și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră

Orientarea 6: Îmbunătățirea mediului de afaceri și de consum și modernizarea bazei industriale

Orientarea 7: Îmbunătățirea participării pe piața forței de muncă și reducerea șomajului structural

Orientarea 8: Dezvoltarea unei forțe de muncă calificate care să răspundă nevoilor pieței forței de muncă, promovarea calității locurilor de muncă și a învățării de-a lungul vieții

Orientarea 9: Îmbunătățirea performanței sistemelor de educație și formare la toate nivelurile și participarea sporită la învățământul terțiar

Orientarea 10: Promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre

Partea a II-a a orientărilor integrate Europa 2020

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 148 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁴,

având în vedere avizul Comitetului pentru Ocuparea Forței de Muncă,

întrucât:

- (1) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stipulează la articolul 145 că statele membre și UE iau măsuri pentru elaborarea unei strategii coordonate pentru ocuparea forței de muncă și în special pentru promovarea unei forțe de muncă calificată, formată și adaptabilă, precum și a unor piețe ale muncii capabile să reacționeze rapid la evoluția economiei, în vederea realizării obiectivelor enunțate la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Statele Membre, având în vedere practicile naționale privind responsabilitățile partenerilor sociali, consideră promovarea ocupării forței de muncă drept o chestiune de interes comun și își coordonează, în cadrul Consiliului, acțiunile întreprinse în acest sens, în conformitate cu prevederile articolului 148 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (2) Tratatul privind Uniunea Europeană prevede, la articolul 3 alineatul (3), că Uniunea combate excluziunea socială și discriminările și promovează justiția și protecția sociale și prevede asigurarea de către inițiativele Uniunii a coordonării politicilor sociale ale statelor membre. Articolul 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că, în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea ține seama de cerințele privind garantarea unei protecții sociale corespunzătoare și de combaterea excluziunii sociale.

² JO C, , p.

³ JO C, , p.

⁴ JO C, , p.

- (3) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că Consiliul urmează să adopte orientări privind ocuparea forței de muncă și orientări generale de politică economică pentru a orienta politicile statelor membre.
- (4) Strategia de la Lisabona lansată în 2000 s-a bazat pe recunoașterea nevoii UE de a-și spori productivitatea și competitivitatea, consolidând totodată coeziunea socială, în condițiile concurenței globale, transformărilor tehnologice și ale unei populații în curs de îmbătrânire. Strategia de la Lisabona a fost relansată în 2005, după o revizuire intermediară care a condus la punerea unui accent mai puternic pe creștere și pe locuri de muncă mai multe și mai bune.
- (5) Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă a contribuit la obținerea unui consens cu privire la direcția generală a politicii economice și a politicii privind ocuparea forței de muncă ale UE. În conformitate cu această strategie, Consiliul a adoptat în 2005 orientări generale de politică economică și orientări privind ocuparea forței de muncă⁵, pe care le-a revizuit în 2008⁶. Cele 24 de orientări au constituit baza programelor naționale de reformă, descriind principalele priorități în materie de reformă macroeconomică, microeconomică și a pieței forței de muncă pentru UE în ansamblu. Cu toate acestea, experiența arată că orientările nu au stabilit priorități suficient de clare și că legăturile dintre acestea ar fi putut fi mai puternice. Aceasta a limitat impactul lor asupra elaborării politicilor la nivel național.
- (6) Criza financiară și economică declanșată în 2008 a avut drept rezultat pierderea unui număr semnificativ de locuri de muncă și a unei părți considerabile din producția potențială și a condus la o deteriorare dramatică a finanțelor publice. Cu toate acestea, Planul european de redresare economică⁷ a ajutat statele membre să abordeze criza, în parte prin intermediul unor stimulente fiscale coordonate, moneda euro îndeplinind un rol de ancoră pentru stabilitatea macroeconomică. Prin urmare, criza a demonstrat că, dacă este consolidată și eficientizată, coordonarea politicilor UE poate produce rezultate semnificative. Criza a evidențiat, de asemenea, interdependența strânsă a economiilor și a piețelor forței de muncă ale statelor membre.
- (7) Comisia a propus crearea unei noi strategii pentru deceniul următor, Strategia Europa 2020⁸, pentru a permite UE să iasă din criză mai puternică și să-și direcționeze economia către o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Cinci obiective principale, enumerate la orientările relevante, reprezintă obiective comune ce orientează acțiunea statelor membre și a Uniunii. Statele membre ar trebui să depună toate eforturile posibile pentru a îndeplini obiectivele naționale și pentru a elimina blocajele care limitează creșterea economică.
- (8) Ca parte a unor strategii cuprinzătoare de ieșire din criza economică, statele membre ar trebui să realizeze reforme ambițioase pentru a asigura stabilitatea macroeconomică și durabilitatea finanțelor publice, pentru a îmbunătăți competitivitatea, pentru a reduce dezechilibrele macroeconomice și a îmbunătăți performanța pieței forței de muncă. Retragera stimulentei fiscale ar trebui pusă în aplicare și coordonată în cadrul Pactului de stabilitate și creștere.

⁵ COM (2005) 141

⁶ COM (2007) 803

⁷ COM(2009) 615, 19.11.2009

⁸ COM(2010) 2020, 3.3.2010

- (9) În cadrul Strategiei Europa 2020, statele membre ar trebui să pună în aplicare reforme orientate către „creșterea inteligentă”, adică către o creștere bazată pe cunoaștere și inovație. Reformele ar trebui să vizeze îmbunătățirea calității educației, asigurarea accesului pentru toți și consolidarea performanței în domeniul cercetării și al afacerilor, pentru a promova inovația și transferul cunoștințelor în întreaga UE. Acestea ar trebui să încurajeze spiritul întreprinzător și să ajute la transformarea ideilor creatoare în produse, servicii și procese inovative, care pot genera creștere, locuri de muncă de calitate, coeziune teritorială, economică și socială și pot aborda mai eficient provocările sociale europene și globale. În acest context, este esențial să se valorifice la maximum tehnologiile informației și comunicațiilor.
- (10) Prin programele lor de reformă, statele membre ar trebui, de asemenea, să urmărească „creșterea durabilă”. Creșterea economică durabilă înseamnă construirea unei economii durabile, competitive și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, distribuția echitabilă a costurilor și beneficiilor și exploatarea rolului de lider al Europei în cursa pentru dezvoltarea unor noi procese și tehnologii, inclusiv a tehnologiilor ecologice. Statele membre ar trebui să pună în aplicare reformele necesare pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și pentru a utiliza resursele în mod eficient. Ar trebui, de asemenea, să își îmbunătățească mediul de afaceri, să stimuleze crearea de locuri de muncă ecologice și să își modernizeze baza industrială.
- (11) Programele de reformă ale statelor membre ar trebui să urmărească, de asemenea, „creșterea incluzivă”. Creșterea favorabilă incluziunii înseamnă construirea unei societăți bazate pe coeziune, în care oamenii au capacitatea să anticipeze și să gestioneze schimbările, participând astfel activ în societate și în economie. Prin urmare, reformele statelor membre ar trebui să asigure acces și oportunități pentru toți de-a lungul întregii vieți, reducând astfel sărăcia și excluziunea socială, prin eliminarea barierelor în calea participării pe piața forței de muncă, în special în cazul femeilor, lucrătorilor vârstnici, tinerilor, persoanelor cu handicap și migranților legali. Aceste reforme ar trebui, de asemenea, să garanteze că toți cetățenii și toate regiunile au acces la beneficiile creșterii economice. Programele de reformă ale statelor membre ar trebui așadar să se axeze pe asigurarea unei funcționări eficiente a piețelor forței de muncă, prin investiții în tranziții reușite, dezvoltarea unor competențe adecvate, creșterea calității locurilor de muncă și combaterea segmentării, a șomajului structural și a inactivității, asigurând totodată protecția socială adecvată și durabilă și incluziunea activă, pentru a reduce sărăcia.
- (12) Reformele structurale ale UE și ale statelor membre pot contribui eficient la creșterea economică și crearea de locuri de muncă dacă sporesc competitivitatea UE în economia globală, deschid noi oportunități pentru exportatorii europeni și oferă un acces competitiv la importuri vitale. Prin urmare, ar trebui să se țină seama de implicațiile reformelor asupra competitivității externe pentru a încuraja creșterea economică și participarea europeană pe piețe deschise și echitabile la nivel mondial.
- (13) Strategia Europa 2020 trebuie să fie sprijinită printr-un set integrat de politici pe care statele membre ar trebui să le aplice în mod complet și în același ritm, pentru a obține efectele pozitive de contagiune ale reformelor structurale coordonate.
- (14) Cu toate că aceste orientări se adresează statelor membre, Strategia Europa 2020 ar trebui aplicată în parteneriat cu toate autoritățile naționale, regionale și locale, printr-o asociere strânsă cu parlamentele, precum și partenerii sociali și reprezentanții societății

civile, care vor contribui la elaborarea programelor naționale de reformă, la punerea în aplicare a acestora și la comunicarea generală privind strategia.

- (15) Strategie Europa 2020 este bazată pe un set mai restrâns de orientări, care înlocuiește fostul set de 24 de orientări și abordează aspectele privind ocuparea forței de muncă și politica economică generală într-un mod coerent. Orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre anexate prezentei decizii, sunt intrinsec legate de orientările pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii, anexate Recomandării [...] a Consiliului din [...]. Împreună, acestea formează „Orientările integrate Europa 2020”.
- (16) Aceste noi orientări integrate reflectă concluziile Consiliului European. Acestea oferă statelor membre o orientare precisă cu privire la definirea programelor lor naționale de reformă și la punerea în aplicare a reformelor, reflectând interdependența și respectând Pactul de stabilitate și creștere. Aceste orientări vor forma baza pentru orice recomandări specifice fiecărei țări pe care Consiliul le-ar putea adresa statelor membre. Orientările vor constitui, de asemenea, baza pentru redactarea raportului comun pentru ocuparea forței de muncă, trimis anual de către Consiliu și Comisie Consiliului European.
- (17) Cu toate că trebuie să fie elaborate anual, aceste orientări ar trebui să rămână constante în mare parte până în 2014 pentru a asigura concentrarea asupra punerii în aplicare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările pentru politicile privind ocuparea forței de muncă ale statelor membre, în forma în care figurează în anexă, se adoptă prin prezenta. Aceste orientări fac parte din „Orientările integrate Europa 2020”.

Articolul 2

Politicile privind ocuparea forței de muncă din statele membre țin cont de orientările din anexă și acest lucru se include în rapoartele elaborate în cadrul programelor naționale de reformă. Statele membre ar trebui să elaboreze programe de reformă conforme cu obiectivele stabilitate în „Orientările integrate Europa 2020”.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*

Anexă:
Orientări pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre

Orientarea 7: Îmbunătățirea participării pe piața forței de muncă și reducerea șomajului structural

Statele membre ar trebui să integreze principiile privind flexicuritatea aprobate de Consiliul European în politicile lor privind piața forței de muncă și să le aplice, profitând pe deplin de sprijinul Fondului Social European, în vederea creșterii participării pe piața forței de muncă și a combaterii segmentării și a inactivității, a inegalității dintre femei și bărbați, reducând totodată șomajul structural. Măsurile de creștere a flexicurității și a securității ar trebui să fie echilibrate și, în același timp, să se susțină reciproc. Prin urmare, statele membre ar trebui să introducă o combinație de contracte de muncă flexibile și fiabile, politici active privind piața forței de muncă, învățare de-a lungul vieții eficientă, politici pentru promovarea mobilității forței de muncă și sisteme adecvate de securitate socială pentru a oferi securitate tranzițiilor profesionale, corelate cu drepturi și responsabilități clare pentru șomerii care caută de lucru în mod activ.

Statele membre ar trebui să intensifice dialogul social și să combată segmentarea pieței forței de muncă prin intermediul unor măsuri care să vizeze angajările temporare și precare, subocuparea și munca nedeclarată. Mobilitatea profesională ar trebui să fie răsplătită. Calitatea locurilor de muncă și condițiile de încadrare în muncă ar trebui să fie abordate prin combaterea remunerațiilor mici și prin asigurarea unei securități sociale adecvate și pentru lucrătorii cu contracte cu durată determinată și lucrătorii care desfășoară o activitate independentă. Serviciile de ocupare a forței de muncă ar trebui să fie consolidate și accesibile tuturor, inclusiv tinerilor și persoanelor amenințate de șomaj, iar persoanele care se situează cel mai departe de piața muncii ar trebui să fie vizate de servicii personalizate.

Pentru a crește competitivitatea și nivelurile de participare, în special pentru lucrătorii slab calificați, și în conformitate cu orientarea 2 privind politica economică, statele membre ar trebui să revizuiască sistemul fiscal și sistemul de beneficii, precum și capacitatea serviciilor publice de a furniza sprijinul necesar. Statele membre ar trebui să crească nivelul de participare a forței de muncă prin politici de promovare a îmbătrânirii active, a egalității de șanse și de remunerație între femei și bărbați și a integrării tinerilor, persoanelor cu dizabilități, migranților legali și a altor grupuri vulnerabile pe piața forței de muncă. Politicile privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată ar trebui, prin furnizarea de servicii de îngrijire accesibile și prin inovarea în domeniul organizării muncii, să fie orientate către creșterea ratei ocupării forței de muncă, în special pentru tineri, lucrători în vârstă și femei, în principal pentru păstrarea femeilor cu o calificare foarte înaltă în domeniile științific și tehnic. Statele membre ar trebui, de asemenea, să îndepărteze barierele din calea pătrunderii pe piață a noilor lucrători, să sprijine desfășurarea de activități independente și crearea de locuri de muncă, inclusiv de locuri de muncă ecologice, precum și serviciile de asistență pentru persoanele aflate în întreținere, și să promoveze inovarea socială.

Obiectivul principal al UE, în baza căruia statele membre își vor stabili obiectivele naționale, este de a aduce rata de ocupare a forței de muncă pentru femei și bărbați cu vârsta între 20 și 64 de ani la 75% până în 2020, inclusiv printr-o mai mare participare a tinerilor, a lucrătorilor în vârstă și a lucrătorilor necalificați și printr-o mai bună integrare a migranților legali.

Orientarea 8: Dezvoltarea unei forțe de muncă calificate care să răspundă nevoilor pieței forței de muncă, promovarea calității locurilor de muncă și a învățării de-a lungul vieții

Statele membre ar trebui să promoveze productivitatea și șansele de inserție profesională prin furnizarea adecvată de cunoștințe și competențe care să răspundă cererii actuale și viitoare de pe piața forței de muncă. Educația inițială de calitate și formarea profesională atrăgătoare trebuie să fie completate cu stimulente eficiente pentru învățarea de-a lungul vieții, acordarea unei a doua șanse, asigurarea oportunităților de dezvoltare a calificărilor pentru fiecare adult, precum și cu o migrație orientată și politici de integrare. Statele membre ar trebui să dezvolte sisteme pentru recunoașterea competențelor dobândite, să înlăture barierele din calea mobilității ocupaționale și geografice a lucrătorilor, să promoveze dezvoltarea competențelor transversale și a creativității și să își concentreze eforturile în special pe sprijinirea lucrătorilor slab calificați și creșterea șanselor de inserție profesională a lucrătorilor în vârstă, îmbunătățind în același timp formarea, competențele și experiența lucrătorilor cu calificare înaltă, inclusiv a cercetătorilor.

În cooperare cu partenerii sociali și întreprinderile, statele membre ar trebui să îmbunătățească accesul la formare, să consolideze orientarea în domeniul educației și al carierei combinată cu informarea sistematică cu privire la noi locuri de muncă disponibile, promovarea antreprenoriatului și o mai bună anticipare a necesităților în ceea ce privește competențele. Investițiile în dezvoltarea resurselor umane, dezvoltarea competențelor și participarea la sistemele de învățare de-a lungul vieții ar trebui să fie promovate prin contribuții financiare comune din partea guvernelor, persoanelor fizice și angajatorilor. În vederea sprijinirii tinerilor, în special a celor care nu au un loc de muncă, nu studiază sau nu se află în proces de formare, statele membre, în cooperare cu partenerii sociali, ar trebui să instituie sisteme prin care să-i sprijine pe noii absolvenți să-și găsească un prim loc de muncă sau oportunități pentru studii sau formare suplimentară, inclusiv sub formă de ucenicie, și să intervină rapid atunci când tinerii devin șomeri. O monitorizare periodică a performanței dezvoltării competențelor și politicile de anticipare ar trebui să faciliteze identificarea necesităților de ameliorare și să crească reactivitatea sistemelor de educație și formare în fața necesităților pieței forței de muncă. Statele membre ar trebui să mobilizeze pe deplin fondurile UE în vederea sprijinirii acestor obiective.

Orientarea 9: Îmbunătățirea performanței sistemelor de educație și formare la toate nivelurile și participarea sporită la învățământul terțiar

Pentru a asigura accesul tuturor la învățământ și formare de calitate și pentru a îmbunătăți rezultatele sistemului de învățământ, statele membre ar trebui să investească în mod eficient în sistemele de învățământ și formare, în special pentru a ridica nivelul de competență al forței de muncă din UE, permițând acestuia să răspundă necesităților în proces de transformare rapidă ale piețelor moderne ale forței de muncă. Acțiunile ar trebui să acopere toate nivelurile de învățământ (de la învățământul preșcolar și școlar, până la învățământul superior, învățământul și formarea profesionale, precum și formarea adulților), ținând cont, de asemenea, învățarea în contexte informale și non-formale. Reformele ar trebui să vizeze garantarea dobândirii competențelor-cheie de care are nevoie fiecare persoană pentru a reuși în contextul unei economii bazate pe cunoaștere, în special în ceea ce privește șansele de angajare, formarea suplimentară și competențele în domeniul tehnologiilor informațiilor și comunicațiilor. Ar trebui să se ia măsuri pentru a garanta că mobilitatea elevilor și profesorilor devine un fenomen curent. Statele membre ar trebui să amelioreze deschiderea și relevanța sistemelor lor de învățământ și formare, în special prin punerea în aplicare a cadrelor naționale privind calificarea, care permit parcursuri de studiu flexibile, și prin

dezvoltarea de parteneriate între sfera învățământului și formării și cea profesională. Ar trebui să se ia măsuri pentru a face mai atrăgătoare profesia de profesor. Învățământul superior ar trebui să devină mai deschis față de studenții netradiționali, iar participarea la învățământul terțiar sau echivalent ar trebui să crească. În vederea reducerii numărului tinerilor care nu au un loc de muncă, nu studiază și nu se află în proces de formare, statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a preveni abandonul școlar timpuriu.

Obiectivul principal al UE, în baza căruia statele membre își vor formula obiectivele naționale, este de a reduce rata abandonului școlar la 10%, crescând totodată proporția de persoane cu vârsta între 30 și 34 de ani care au absolvit instituții de învățământ terțiar sau echivalente la cel puțin 40% până în 2020.

Orientarea 10: Promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

Eforturile statelor membre de a reduce sărăcia ar trebui să fie concentrate pe promovarea unei participări depline în societate și în economie și pe extinderea oportunităților de angajare, prin utilizarea deplină a Fondului Social European. Eforturile ar trebui să se concentreze de asemenea pe garantarea egalității de șanse, inclusiv prin accesul la servicii și servicii publice abordabile, durabile și de înaltă calitate (inclusiv servicii online, în conformitate cu orientarea 4) și în special la serviciile de asistență medicală. Statele membre ar trebui să pună în aplicare măsuri eficiente de combatere a discriminării. În egală măsură, pentru a combate excluziunea socială, a oferi oamenilor instrumente adecvate și a promova participarea la piața forței de muncă, ar trebui să se îmbunătățească sistemele de protecție socială și politicile de învățare de-a lungul vieții și de incluziune activă, cu scopul de a crea oportunități în diferite etape ale vieții oamenilor și de a-i proteja pe aceștia de riscul excluziunii. Sistemele de securitate socială și de pensii trebuie să fie modernizate pentru a garanta că pot fi utilizate pe deplin pentru a asigura un sprijin adecvat pentru venituri și accesul la serviciile de asistență medicală – lucruri care conduc la coeziunea socială – conservând, în același timp, viabilitatea financiară. Sistemele de beneficii ar trebui să se concentreze pe garantarea securității venitului în perioade de tranziție profesională și pe reducerea sărăciei, în special pentru grupurile cel mai expuse riscului excluziunii sociale, cum ar fi familiile cu un singur părinte, minoritățile, persoanele cu dizabilități, copiii și tinerii, persoanele în vârstă, migranții legali și persoanele fără adăpost. Statele membre ar trebui, de asemenea, să promoveze în mod activ economia socială și inovarea socială în sprijinul celor mai vulnerabili.

Obiectivul principal al UE, în baza căruia statele membre își vor elabora obiectivele naționale, este de a reduce cu 25% numărul europenilor care trăiesc sub pragul național al sărăciei, scoțând din sărăcie peste 20 de milioane de oameni.